

Gràtzias a totus

Su 23 de martzu Confagricoltura at cambiadu sos dirizentes rezionales. Gasi, a pustis de prus de ot'annos, de sos cales duos in *prorogatio*, ca bisonzaiat finas de torrare a elezere sos dirizentes de sas istruturas provintiales, sa presidèntzia mea nch'est acabada.

Sas règulas zenerales de sa Confagricoltura previdint, difatis, pro sos dirizentes màssimu duos incàrrigos de tres annos cada unu, e duncas eo non podio èssere torradu a elezere. B'aiat duncas bisonzu de eletziones noas chi amus fatu pròpiu su 23 de martzu. Presidente noa ant elezidu a Elisabetta Falchi, amiga corale mea e de totu nois.

Elisabetta, o Betta, comente totu sos amigos la mutint, est in antis de totu una fèmina e finas galana, e custu male no li faghet. Est un'agrònoma, un'impresària agrìcula in su setore de su rosu, fentomada meda in cuss'ambiente. Cale si siat cunsideru eo dia faghene como subra de Issa, diat arriscare de non bastare, e diat èssere finas pagu addatu, a espressare s'aprètziu e su cunsideru chi apo pro Issa. Gasi lasso a àteros sa faina de fàghene una pintura crara e cumpreta de sa Presidente noa, a sa cale imbetzes l'àuguro de àere bona sorte e de traballare cun profetu.

Eo duncas torro a su badu fattu e lu fago cun sa serenidade màssima! So istadu, so e cherzo èssere galu un'òmine de Confagricoltura! Pro issa e pro sa massaria apo postu belle vint'annos de impinnu, in antis organizativu, cun s'Unione Agricoltori de Casteddu, e a pustis prus políticu, cun sa presidèntzia rezionale. Non podo nàrrere cantu s'aprètziu chi apo retzidu dae sos dirizentes meos, dae sos sòtzios, ma finas dae sa zente comuna, siat istadu sentimentosu, finas esazeradu; fortzis, a bortas, de cumpiachèntzia ma su prus de sas bortas, creo chi siat istadu sìncheru. A cada manera, eo so seguru de àere fatu totu su chi fiat in sas possibilidades meas pro amparare su profetu de chie traballat sa terra. Podo assegurare chi su problema finas de unu massaju o de unu pastore ebia, est semper diventadu finas meu; podo assegurare finas chi su torracontu personale meu est istadu pro mene semper prus pagu importante de sos problemas de sa massaria de sa Sardinna. Tzertu, apo àere fatu finas eo carchi isbàlliu ma, credìdemi, semper in bona fide. E custa seguresa oe mi daet sa serenidade chi bos fia narendi in antis!

E como, gosi comente li deghet a s'agabu de cada incàrrigu, est dovere, ma est una cosa intesa puru, a torrare gràtzias a chie at cundivisu cun megus cuntierras, cumentesa e amargura.

Pro custu cun custas pagas rias cherzo "faeddare" a sos dirizentes meos e a sos sòtzios, chi in totu custos annos m'ant ispuntorzadu e chi cun megus sunt istados

cumpiagherosos, rispetosos e sentimentosos. A issos andat su primu, sentidu, ringratziamentu mannu.

Su traballu meu at àpidu produidu pagu profetu si no ap'àpidu pòdidu contare subra diretores capassos e subra unos cantos funtzionàrios de livellu artu, chi ant postu aficu a su sindacadu, a sos sotzios e mescamente a sos disizos de su presidente issoro. Gràtzias a Bois totus!

Su de tres ringratziamenti lu depo nàrrere a sas àteras Organizatziones Agrìculas, cun sas cales apo semper àpidu unu bonu trattare pro su chi pertocat su traballu, mancari a bortas carchi iscòrriu no est mancadu, ma cada borta l'amus issirrinida bene e antzis s'iscòrriu est bisonzadu comente incorazamento pro totus.

Gràtzias a su Mundu de sa política, cun su cale a s'ispissu mi so cunfrontadu, finas a tostu. Ca connosco su caratere meu e isco de èssere tusturrudu cando depo otènnere profetu pro sa Terra mea.

M'azis a permìtere in fines de concuire cun unu ringratziamentu sentidu e pùblicu a muzere mea Anzela, pro sa capatzidade de aguantare e pro sa passèntzia chi at àpidu in totu custos annos, durante sos cales pro tropu tempus so mancadu. Chene custu no ap'àpidu pòdidu fàghere nudda a beru e chene custu dia pòdere fàghere pagu finas in su tempus benidore.

Su tempus benidore meu? No apo a pònnere sas cantrofas! Non m'apo a ocupare petzi de sas chistiones meas, finas si zai dae tropu tempus las apo discodiadas! E non m'apo a acumentare de sighire totu cussas atividaes chi galu oe so ghiande. B'at a àere finas cosa noas, ma como no est su mamentu de nde faeddare! Bos apo a nàrrere de custa chistione un'àtera borta, finas si medas la connoschent zai.

Pro como naro gratzias a totus.

Non bos apo a ismentigare e apo a èssere semper a s'ala de cussos chi fagħent su traballu fortzis prus pòveru, ma prus bellu de su mundu.